ప్రతీకారం

అర్చన బెనర్జీ వయసు పంధొమ్మిది సంవత్సరాలు 1982 మే 17వ తేదీకి ఆమెకు వివాహం అయి ఆరు నెలలు కూడా నిండలేదు. చక్కదనంతో పాటు గుణవంతురాలైన కోడలు వచ్చినందుకు ఆమె అత్తమామలు ఎంతో పొంగిపోయారు. వారు తమకు ఆడపిల్లలు లేనికొరత తీరిందని సంతృప్తి పడ్డారు. అర్చన భర్త అనిల్‌కు భార్యంటే ప్రాణం. అలాంటి భార్య లభించినందుకు అతనికి ఎంతో సంతృప్తిగానూ, గర్వంగానూ వుండేది.

ఒకరోజు అర్చన మామగారు భోజనం చేసి వసారాలోని పడక కుర్చీలో మాగన్ను వేశాడు. "అప్పుడే పోస్ట్‌మేన్ ఒక కవరు ఇచ్చి వెళ్ళాడు. నిద్రమొహంతో యాదాలాపంగా కవరు విప్పాడు బెనర్జీ-అంతే-అర్చన మామ కవరు విప్పగానే అతని వడిలో మూడు ఫొటోలు పడ్డాయి. వాటిని తీసి ఒక్కొక్కటే చూశాడు. కుర్చీలోనే శవంలా బిగిసిపోయాడు.

"ఏమండి? ఉత్తరం ఎక్కడ్నుంచి?'' అతని భార్య లీలాబెనర్జీ అడిగింది.

''మాట్లాడ రేమండీ?"

అభిజిత్ బెనర్జీ భార్యకు ఫొటోలు అందించాడు. ఆ ఫొటోలు

చూసి లీలా శిలా ప్రతిమలా నిలబడిపోయింది. బెనర్జీ ఉత్తరం చదివాడు అందులో ఇలా వుంది-

"మాన్యులు శ్రీ అభిజిత్ బెనర్జీ గారికి నమస్కారములు. నేను ఎవర్నో మీకు తెలియదు. కాని మిమ్మల్ని నేను ఎరుగుదును. ఆ ఫొటోలో వున్న యువతి మీ కోడలేనని మీకు తెలుసు. ఇకపోతే ఆమెతో సరసాలాడుతున్న మగవాడు ఎవడో కాదు నేనే. నా పేరు సుకుమార్. మీ కోడలు పెళ్లికి ముందే నన్ను ప్రేమించింది. దాదాపు ఇద్దరం రహస్యంగా, పెద్దలకు తెలియకుండా సంసారం చేశాం. గుళ్ళో పెళ్లి కూడా చేసుకున్నాం. ఇందుకు కారణం ఆమె తల్లిదండ్రులే. వారు బ్రాహ్మలు. మేము శూద్రులం. మా పెళ్లికి వారు అంగీకరించలేదు. బలవంతంగా అర్చనను మీ కొడుక్కి ఇచ్చి చేశారు. అర్చన చాలా తెలివైంది. నంగనాచి. తన తెలివితేటల్తో మిమ్మల్నందర్నీ బోల్తా కొట్టించింది. మీ కోడలంత గుణవంతురాలు మీకు తెలిసినంత వరకు ఎవరూ లేరని కదూ మీ అభిప్రాయం? ఎందుకైనా మంచిదని మీకు అసలు విషయం తెలియజేశాను. ఆ తర్వాత మీ ఇష్టం-

మీ

శ్రేయోభిలాషి

ఉత్తరం చదివి తల పట్టుకొని కూర్చుండిపొయాడు అభిజిత్ బెనర్జీ. అతని భార్య లీల తల బాదుకొంటూ ఏడవసాగింది. తన కొడుకు జీవితం నాశనం అయిపోయిందంటూ వాపోయింది.

"అల్లరి చెయ్యకు. నలుగురికీ తెలిస్తే మనకే అప్రదిష్ట" అన్నాడు భర్త.

"దీనికేం పోయేకాలం? రామ రామ ఎలాంటి ఫొటో తీయించుకున్నది? అమ్మో అమ్మో! ఎంత వినయం! ఎంత విధేయత! అంతా నాటకం! మనం దాన్ని కన్న కూతురులా చూశామండీ!'' తల బాదుకొంటూ ఏడవసాగింది.

''నువ్వు కాసేపు వూరకుండు! అమ్మాయ్ అర్చనా? ఇలారా?''

అర్చన లోపలనుంచి తలమీద ముసుగును సరిచేసుకొంటూ వచ్చి మామగారి ముందు నిల్చుంది.

అభిజిత్ బెనర్జీ కొద్ది నిముషాలు కోడల్ని చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఆ తర్వాత ఫొటోలు అందించాడు. వాటిని చూసింది. మళ్లీ చూసింది. కొద్ది నిముషాలు అర్చన మామూలుగానే వుంది. ఆ తర్వాత బుర్ర వేగంగా పనిచెయ్యసాగింది. గుండె వేగం హెచ్చింది.

"ఇదిగో ఈ ఉత్తరం కూడా చదువు'' మామగారు అందిస్తున్న ఉత్తరం అందుకోలేదు. ఆ చేతిలో ఉత్తరం కేసి భయంగా చూసింది.

''తీసుకోవే! ఎంత మోసం చేశావే? మా కొంప కూల్చావు గదే!'' అత్తగారు శాపనార్థలు ప్రారంభించింది.

అర్చన ఉత్తరం అందుకోలేదు. ఒక్కసారిగా అత్తగారి కాళ్ళ మీద పడిపోయి నిండుకుండ బద్దలైనట్టు భోరున ఏడ్చింది.

''నాకిదేం తెలియదు. ఎవరో మోసం చేశారు. నేను ఎప్పుడూ ఏ మగవాడితోనూ ఫొటోలు తీసుకోలేదు'' వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ అన్నది అర్చన.

''నోరుముయ్! ఇంతపని చేసి, పైగా ఏడుస్తావా! కళ్లకు కన్పించేదాన్ని కాదంటావా? ఇంక నా ఇంట్లో ఒక్క క్షణం వుండటానికి వీల్లేదు'' అంటూ అరిచింది అత్తగారు.

అర్చన గోడకు చేరబడి చైతన్యంలేని బొమ్మను, కీళ్ళు వదులైన బొమ్మను ఎవరో గోడకు ఆనించి కూర్చోబెట్టినట్టు కూర్చుండిపోయింది.

అసలు విషయం చెప్పడం మర్చేపోయాను. ఈ సంఘటన జరిగింది కలకత్తాలో.

అదే ఊళ్లో వున్న అర్చన తల్లిదండ్రుల్ని వెంటనే రావలసిందిగా కబురు పంపించారు. అంతలో అనిల్ ఆఫీసునుంచి వచ్చాడు. అతనికి ఇంటి వాతావరణం రాగానే వింతగా తోచింది. "ఎమిటమ్మా! అందరూ అలా ఉన్నారేం? ఏం జరిగింది? అంటూ ప్రశ్నించాడు.

ఇంకా ఏం జరగాలిరా నాయనా? మన పరువు బజారుకెక్కింది. నీ బతుకు బండలైంది."

"ఏమిటమ్మా? అసలు ఏం జరిగిందో చెప్పు నాన్నా!" తండ్రి వైపు తిరిగాడు అనిల్,

తండ్రి అందించిన ఉత్తరం చదివాడు. ఫొటోలు చూశాడు. వంట్లో రక్తం సలసల కాగిపోతున్నది. తలలో నరాలు చిట్లడానికి సిద్ధంగా వున్నాయి. పిడికిళ్ళు బిగుసుకొంటున్నాయి. గోడకి చేరబడి వున్న భార్యాకేసి చూశాడు. అతని కళ్ళు రక్తపు ముద్దల్లా వున్నాయి.

తండ్రిలేచి కొడుకు భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు. "బాబూ! బాధపడకు: అంతా నేను చూసుకుంటాను. నీకేం మగాడివి. మంచిపిల్లను తెచ్చి మళ్ళీ పెళ్లి చేస్తాను" అంటూ ఓదార్చాడు.

అదే సమయంలో అర్చన తల్లిదండ్రులు వచ్చారు. వారి ముఖాల్లో ఆదుర్దా స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది. అర్చన తండ్రి నిరంజన్ చక్రవర్తి, తల్లి

పేరు అనిత. తల్లిని చూడగానే అర్చన ఒక్క పరుగులో వచ్చి కౌగిలించుకొని కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చింది.

"అమ్మా నా జీవితం నాశనం అయిపోయింది. ఇక్కడ అందరికి నా కేరక్టర్ మంచిది కాదనే అనుమానం వచ్చింది. నాకు ముందే దొంగ పెళ్లి అయిందట. ఎవడితోనో కాపురం కూడా చేశానట...." ఆ పైకి మాట పెగల్లేదు. వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది.

అర్చన తండ్రి విషయం అంతా విన్నాడు. "ఇందులో ఏదో మోసం వుంది. నా కూతురు అలాంటిది కాదు. నాబిడ్డ నిర్దోషి అని రుజువు చేస్తాను. అంతవరకూ ఇక్కడే వుండనివ్వండి. నేను రుజువు చేసుకోలేకపోతే అర్చనను తీసుకెళ్లిపోతాను" అన్నాడు అర్చన తండ్రి వియ్యంకుడి చేతులు పట్టుకొని బ్రతిమలాడుతూ. అందుకు అందరూ అంగీకరించారు.

నిరంజన్ చక్రవర్తి ఇంటికి తిరిగి వచ్చి పెద్ద కొడుకుతో అన్ని విషయాలు చెప్పాడు. అమిత్ చక్రవర్తి ఫొటోను చూశాడు. అతను మంచి వకీలు. ఆ ఫొటోలోని యువతి కట్టుకున్న ప్రింటెడ్ చీర లాంటి చీర అర్చన దగ్గర లేదు. ఆమె ఎప్పుడూ అలాంటి చీర పెళ్లికి ముందు కట్టుకోలేదు. అమిత్ చక్రవర్తికి తన చెల్లెలు నిర్దోషి అనీ, ఎవరో గిట్టనివాళ్ళు మోసం చేశారనీ తెలుసు. ఈ కుట్రను ఎలా పట్టాలా అనే ఆలోచనలో వున్నాడు. ఇంకా వారం రోజులు కాలేదు. నిరంజన్ చక్రవర్తికి "మీ అమ్మాయి మేడ మీద నుంచి పడి చచ్చిపోయింది" అనే వార్త అందింది. లబోదిబోమంటూ అర్చన తల్లిదండ్రులూ అన్నదమ్ములూ వచ్చారు. ఇంటిముందు రక్తపు మడుగులో పడివున్న అర్చనను చూశారు. అప్పటికే పోలీసులు వచ్చారు. మేడమీద బట్ట ఆరేస్తు పడిపోయిందనీ,

ఇది ప్రమాదవశాత్తు జరిగిన సంఘటనేనని పోలీసులకు అర్చన మామ చెబుతున్నాడు.

నో! నో ఇన్‌స్పెక్టర్! అంతా అబద్ధం! ఇది ప్రమాదంవల్ల జరిగింది కాదు. ఆత్మహత్య అంతకంటే కాదు. ఇది హత్య! ఇది హత్య!" పిచ్చివాడిలా అరవసాగాడు.

"ఇది హత్య అనే అనుమానం మీకెందుకొచ్చింది?" ఇన్‌స్పెక్టర్ నిశాంత గుహ అడిగాడు.

అర్చన తండ్రి అన్ని విషయాలు విపులీకరించి చెప్పాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ శవాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. తృళ్ళిపడ్డాడు. అర్చన శవం బొక్కబార్లా పడివుంది. ఎత్తునుంచి అలా పడినప్పుడు తల వెనక భాగం మీద దెబ్బ తగిలే అవకాశం లేదు. కాని అర్చన తల వెనక భాగంలో లోతుగా గాయం వుంది. రక్తం గడ్డకట్టి వుంది. వెంటనే జవానును తీసుకొని ఇల్లు సోదాచేశాడు. వంటింట్లో రక్తంతో తడిసి ఎర్రగా వున్న గొడ్డలి కన్పించింది.

శవాన్ని పరీక్షకు పంపించారు. గొడ్డల్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. అభిజిత్‌నూ, అతని భార్య లీలనూ అరెస్టు చేశారు. ఆ సంఘటన జరిగినప్పుడు అర్చన భర్త అనిల్ ఇంటి దగ్గర లేడు. అతను కూడా గొడ్డలి చూసి స్థాణువులా అయిపోయాడు.

అభిజిత్, లీల కోడల్ని హత్యచేసినట్టు అంగీకరించారు. అర్చన బట్టలు ఆరెయ్యడానికి డాబామీదకు వెళ్ళింది. పిట్టగోడ దగ్గర నిలబడి ఏదో ఆలోచిస్తున్న అర్చనను ఆమె అత్త వెనకనుంచి తోసేసింది. కింద పడగానే మామగారు గొడ్డలితో బోర్లాపడిన అర్చన తలమీద కొట్టాడు.

గొడ్డలి లోపలపెట్టి బయటికి వచ్చాడు. తన కోడలు మేడపైనుంచి పడి పోయిందంటూ కేకలు పెట్టాడు. జనం గుమికూడారు. కోడలిమీద వున్న వేలిముద్రలు అభిజిత్ బెనర్జి వేలిముద్రలేనని వేలిముద్ర నిపుణులు నిర్ధారించారు.

ఇంత అనర్ధానికి కారణం అయిన ఆ ఉత్తరం ఎవరు రాశారో తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చెయ్యసాగారు. పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ గుహ ఉత్తరం పైన వున్న పోస్టల్ ముద్ర చూశాడు. అందులో రాశినట్టు అది బయట ఊరినుంచి రాలేదు. కలకత్తాలోని తకురియా అనే పేట నుంచి వచ్చింది. అక్కడవున్న ఫొటో స్టూడియోలన్నీ గాలించారు. "గేలార్డ్ స్టూడియో" యజమాని ఆ ఫొటోలు తనే తయారు చేశానని చెప్పాడు. ఆడశరీరానికి వేరే తల అతికించానని (ట్రిక్ ఫొటోగ్రఫి) చెప్పాడు. అది శర్మిలా ఘోష్ అనే యువతి కోరికపై అలా చేశానని చెప్పాడు. ఆమె అడ్రసు తీసుకొని ఇన్‌స్పెక్టర్ శర్మిలాను కలవడానికి వెళ్ళాడు. పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ను చూడగానే శర్మిల భయపడింది. ఆ తర్వాత వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ చెప్పింది.

"నేను ఇంత అనర్థం జరుగుతుందనులేదు. ఒక అమాయకురాలి జీవితం బలి తీసుకోబోతున్నాని ఊహించలేకపోయాను. అనిల్ మీద కసి తీర్చుకోవాలనే చేశాను. ప్రతీకార జ్వాల నన్ను దహించివేస్తుంటే, నేను ఏం చేస్తున్నానో కూడా ఆలోచించలేకపోయాను. ఆ ఫొటోలో వున్న యువకుని మేనమామ బొంబాయిలో వుంటాడు."

''మరి ఆ స్త్రీ?'' ఇన్‌స్పెక్టర్ అడిగాడు.

"నేనే''

"మరి అర్చన ముఖాన్ని ఎందుకు ఎంచుకున్నావ్?"

''చెప్పానుగా? అనిల్ మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవడానికి."

"ఎందుకూ?''

''మాములు కథే! అతన్ని ప్రేమించాను. అతనూ నన్ను ప్రేమించాడు. కాదు, నటించాడు. అతనికి వివాహం నిశ్చయమయింది. నేను నిలదీసి అడిగాను. ''నీలాంటి బజారు వాళ్ళు సరదాకు పనికొస్తారు. అంతేకాని భార్యగా పనికిరారు'' అని సమాధానం ఇచ్చాడు. నా పళ్ళు మనసు భగ్గుమన్నాయి. అతను నన్నే కాదు. నాలాగే మరి కొందర్ని కూడా మోసం చేశాడని తెలిసింది. అర్చన మంచి పిల్ల! ఆ పిల్లను చంపింది నేనే ఇన్‌స్పెక్టర్! నాకు ఉరిశిక్ష వెయ్యండి!'' అంటూ రెండు చేతులతో ముఖం కప్పుకొని ఏడవసాగింది.

అనిల్ శర్మిలా అర్చన చావుకు ఒక విధంగా కారకులే అయినా చట్టం దృష్టిలో వారు దోషులుకారు. ఆమెను హత్య చేసింది ఆమె అత్తమామలే. కేసు కోర్టులో నడుస్తోంది. వాళ్ళిద్దరూ ప్రస్తుతం డమ్ డమ్ సెంట్రల్ జైల్లో వున్నారు. జామీన్ ఇవ్వడానికి కోర్టు అంగీకరించ లేదు.

మగవాడికి ఒక నీతి, ఆడదానికి ఒక నీతి చలామణిలో వున్న ఈ సమాజంలో స్త్రీకి ఇంతకంటే న్యాయం జరుగుతుందని ఆశించడం, వాస్తవాన్ని చూడలేకపోవడమే ననడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

★